

Už ani nevolaj a mobil nezvedaj,
vždyť ani nevěděj, že tady sem.
Asi jsem průhlednej a nosím průsvitnej šat,
jako vzduch zkaženej a nebo hromada skla.

Hledám je v okolí, časovým soukolí,
na jinejch planetách, bloudím i v snech.
Všichni se scházejí jen na sociálních sítích,
proto mě neviděj, já nejsem stále on-line.

Rozkvetlou přírodou a stichlou hospodou,
pořád sám tak si tu bloumám.
Víš lásko, co mě ještě drží nad vodou?
To seš ty a tak já.

Já nechci bejt leguán,
já ne, ne.
Já chci létat jak aeroplán,
tančit jak ďábel nahej.

Lacinej muzikál a blbej seriál,
prokletej internet,
brzdí náš vzlet.
Otázky v očích mám, když okno otvírám.
Ulice prázdný jsou a lidi jen on-line.

Já nechci bejt leguán,
já ne, ne.
Já chci létat jak aeroplán,
tančit jak ďábel nahej.

Já nechci bejt leguán,
já ne, ne.
Já chci létat jak aeroplán,
tančit jak ďábel nahej.

Už ani nevolaj a mobil nezvedaj,
vždyť ani nevěděj, že tady sem.
Asi jsem průhlednej a nosím průsvitnej šat,
jako vzduch zkaženej a nebo hromada skla.

...a nebo hromada skla.
...a nebo hromada skla.
...a nebo hromada skla.